

Tukholma-syndrooma

12/2010

- osittain tositapahtumiin perustuva reporttaashi från Stockholm Horse Show 2010-

Päätimme lähteä ystäviemme kanssa kisareissuun kahden kuukauden varoajalla. Yllättävää, että myös pääsimme lähtemään, sillä hyvissä ajoin varatuilla matkoilla on taipumus peruuntua. Kyllä se tietenkin yritti kaikkensa: hammassärkyä, hajonnut auto, kovaa pakkasta ja työhässäkkää. Lähtöä helpotti se, että jätimme kaikki ontuvat ja terveet hevoset kotiin. Lensimme aborginaalien tapaan Luulajasta ratsastuksen luvattuun pääkaupunkiin.

Kun naiset kertovat matkastaan, täytyy aloittaa alusta. Siis, että mitä otimme mukaan ja niin pois päin. Tämän kohdan voimme ohittaa, sillä kingslandialaiselta halpalentoyhtiöltä ostama halpalipun hinta sisälsi vain käsimatkatavaralaukut, joissa yksinäisinä matkustivat toilettilaukut ja vaihtopikkarit. Kätevää, sillä paluumatkalla laukut olivat kuitenkin tupaten täynnä.

Tukholmaan saavuttuamme ja kännyköitä avatessa alkoi tekstiviestipiippausten äänivyöry. Kuka nyt tarvitsi minkäläistä neuvoa.. Malinilla oli jokin ongelma uuden takin värissä (voinko laittaa beigeä sponsorikisatakkia kv-estekisoihin? Vastaus: voit). Minderhoudin Hanssi jahkaili otsahihnan kanssa ”tämä vai tuo”. Areenalla näimme sitten sen, mitä emme ehdottaneet (aika vaatimaton oli verrattuna muiden kristallihihnoihin, mutta kuulemma se oli hevosenhoitajan ostama).

Yritimme keskittyä kisoihin konsultoinnin jatkuessa pitkin päivää. Ennakkoluulottomista lähinnä kouluratsastajista koostuva tiimimme tutustui uusiin lajeihin, joista muutamia varmasti tullaan näkemään Kaakamossa kisakaudella 2011.

Onko sinulla ollut vaikeuksia opettaa väistöjä, avotavutuksia tai laukanvaihtoja joka askeleella hevosellesi? Jos kamelit oppivat ne, ei niiden opettaminen pitäisi olla hevosellekaan vaikeaa. Niille sentään pitää opettaa käynti ennen väistöjä. Frank Bockin mukaan kamelit oppivat nopeasti ja helposti asiat, mutta eivät vain halua tehdä töitä joka päivä. Niinpä. Ehkä siksi ykkösten opettaminen kameleille kesti 12 vuotta.

Hmm, lisää ruotsin sanastoa ”fyra i hand”. Nelivaljakkojen huima laukka, kiihdytys tehtävien välillä ja valjakkotiimin uskomaton yhteistyö sai koko Globenin haltioitumaan. Mikä adrenaliini! Tätä mekin haluamme! Olipa niin mukaansa tempaava yleisölaji, että voittaja jäi meille epäselväksi, mutta sillä ei ollut merkitystä. Tässä olisi muuten loistavan tuttu laji esimerkiksi kouluratsastajille, sillä varusteiden kiiltävyys on tärkeää. Groomeiksi tosin kannattaa ottaa joitain notkeampia tyypejä. Mieleemme tuli kotitallimme mustat viisivuotiaat, joista saisi näyttävän parivaljakon. Se toinen saattaa hieman pukitella kesken tehtävien...

Tutustuimme paikalliseen ruokaan niin perusteellisesti ja joka välissä, että erästä jäsentä alkoi närästää syvästi kesken erään näytöksen. Tilanne alkoi olla huolestuttava, kun hän ilmoitti kohta kuolevansa siihen olotilaan ja koska katsomo oli kovin jyrkkä. Ehdotimme hänelle, että hän asettuisi jo valmiiksi jalat menosuuntaan, että ruumiin kantaminen olisi helpompaa ja emme turhaan häiritsisi kymmentuhatpäistä yleisöä kesken näytöksen. Hillitön teinimäinen naurukohtauksemme pakotti meidät poistumaan shoppailukierrokselle.

Muotia olivat kinglandialaiset tuotteet, joita myytiin joka kioskissa. Niitä emme enää halunneet. Lähinnä ostimme Fynd!-merkkisiä tuotteita, joita ei saa Suomesta. Ne olivat muuten kaikki tosi edullisia. Kävimme myös keskustelua, kuinka paljon voimme maksaa täydellisestä Swarovski-kristallein koristellusta otsapannasta.(Hinta meiltä tiedusteltaessa).

Viikonlopun parasta antia oli kouluratsastuksen MM-osakilpailu GP Kür. Olimme etukäteen neuvoneet muutamaa ratsastajaa kürin suunnittelussa, mutta he kuitenkin ottivat varman päälle.

Ehdottomasti olisi kannattanut ratsastaa sisään pidemmälle kohti C-tuomaria ”areena on meidän”-asenteella. Mutta ei. Sinne tultiin sitten ujosti hiippaillen ja tervehdys tehtiin tuskin aitojen sisällä. Siitä vielä useampi jatkoi A-päädystä hiippailevilla ”otan varman päälle”-volteilla, joissa esitettiin... ravia ympyrällä.

Eipä ihme, että kouluratojen kuningatteret Anky v. G. ja Adelinde C. loistavilla koreografeillaan ja musiikeillaan saivat yleisön täysin hiljaisiksi, kunnes se räjähti suosionosoituksiin. Katsoimme eräänlaista tarinaa, joka esitettiin ratsain. Keskustelimme C-tuomari Leiffin (DEN) kanssa myöhemmin tästä Gevalia-kupposen ääressä, ja hän oli täysin samaa mieltä.

Totilasta me lähdimme Tukholmaan katsomaan, mutta tiedossa oli, että Eetun alle oli jo vaihtunut jazzilainen ruskea ruuna. Eetu sai meiltä sympaattiset aplodeeraukset. Epävirallista tietoa tuohon aikaan oli, että Totilaksen uusi ratsastaja on Rathin Masa. Masaa kovin huolestutti, että mitenkähän sen Totilaksen kanssa oikein pärjää, tarhaan vieminenkin huolestutti. Me sanoimme, että ketjunarun kun laitat aina ja jos vähänkin Totilas siinä pelleilee, niin nykäise kaksi kertaa. Tai tuo meille, jos et pärjää.

-Sesse, MeLaRa-

Matkalla mukana: K.P.(MeLaRa), T.H.(MeLaRa) & T.K.(LaRS)

Tulokset ja parempia kuvia kuin meidän ottamat, eikä meillä ollut kameraakaan:

www.stockholmhorseshow.com